

вовняного волокна із застосуванням нерівноважної низькотемпературної плазми».

Шкіра, отримана за новою технологією, має покращені гігієнічні властивості, підвищену міцність у поєднанні з високою м'якістю і еластичністю, чудово фарбується. Модифікація поверхні волокна вовни під дією низькотемпературної плазми забезпечує йому зносостійкість.

Поки що йдуть розробки лише на рівні біоцидної одягу – він використовується для захисту від грибкової і мікробної флори - це в основному медичний одяг та екіпіровка для спеціального контингенту військовослужбовців. Інноваційні розробки в текстильній галузі почалися не так давно, приблизно два роки тому, тому про будь-яких серйозних обсягах використання нанотехнологій говорити поки рано. Проте, наприклад США виробляє близько 40% всього нанотекстиля. Там створені різні «розумні» тканини з застосуванням нанотехнологій. Наприклад, вивчивши структуру листя лотоса, американські вчені винайшли «самоочищаються» покриття. Тканина, з нанесеним на неї покриттям, стає водонепроникною і чудово відштовхує бруд. Інша американська компанія випустила устілки, виготовлені з матеріалу-теплоізолятора з нанопорами. Такі устілки вже випробували в роботі американська армія і канадські лижні команди »

Сьогодні США - лідер по нанотекстильній продукції. У 2008 році внесок США у світовій ВВП «нано» склав близько 25%, за ними йдуть Японія, країни Єврозою та Китай.

УДК 658.589

Янковець Т. М., здобувач

Київський національний університет технологій та дизайну

СТРАТЕГІЧНИЙ РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

На сучасному етапі функціонування підприємств легкої промисловості України в умовах жорсткої конкуренції важливим є забезпечення сталого економічного зростання у довгостроковій перспективі (стратегічна мета). Виконати це завдання можливо, використовуючи систему стратегічного управління, орієнтованого на ринок (на споживачів). Від вміння керівництва організувати процеси всередині підприємства та ззовні так, щоб можливо було спрогнозувати попит та забезпечити його конкурентоспроможною продукцією залежить досягнення стратегічної мети.

Вагомий вплив на зазначене досягнення справляє залучення у практику господарської діяльності інновацій, характерними особливостями яких є: їх використання дозволяє створювати конкурентоспроможні товари (послуги); поширюються на всі сфери діяльності підприємства; використання інновацій призводить до підвищення ефективності діяльності підприємства. Необхідною передумовою залучення інновацій є наявність *інноваційного потенціалу підприємства*, під яким розуміємо систему ресурсів, необхідних для здійснення інноваційної діяльності, чинників впливу (зовнішніх та внутрішніх) на

можливості їх використання та інноваційних стратегій для створення та/або впровадження і реалізації інновацій, що дозволяє досягти стратегічної мети.

Підприємствам легкої промисловості пропонується обрати шлях інноваційного розвитку на інтенсивній основі, що включає в себе максимальне використання внутрішніх ресурсів на основі покращання техніки, технології та якості своєї продукції. Такий підхід дозволить нарощувати інноваційний потенціал (цей процес включає формування, реалізацію та відтворення інноваційного потенціалу), що призводить до структурних та якісних змін ресурсів (їх покращання та оптимізації), досягнення стратегічної мети та переходу на вищий рівень свого розвитку.

Досягнення стратегічної мети на основі розвитку інноваційного потенціалу передбачає обов'язкове застосування системи стратегічного управління на підприємстві. При цьому формування та реалізація стратегій має відбуватися за наступними принципами:

- системність - в контексті системного підходу, який застосовується сучасними дослідниками з кінця ХХ ст., будь-який об'єкт управління є підсистемою підприємства – відкритої соціально-економічної системи. Всі стратегії у стратегічному наборі підприємства мають бути взаємопов'язані між собою та взаємодоповнювати одна одну, що дозволить за рахунок ефекту синергії досягти нових якостей системи управління та виробництва;
- цілеспрямованість – стратегії спрямовуються у визначеному напрямі, що дозволяє здійснити місію підприємства та досягти його стратегічної мети;
- управління – будь-яким процесом необхідно управляти: успішне досягнення стратегічної мети за допомогою альтернативних засобів у системі стратегічного управління залежить від ефективності динамічної сукупності взаємозалежних управлінських процесів прийняття рішень та їх здійснення;
- орієнтація на ринок – в умовах ринкової економіки виграє той, хто швидше проводить стратегічні інноваційні зміни, при цьому основний акцент має бути спрямований на розвиток відносин зі споживачами з метою максимального задоволення їх потреб;
- творчість – творча атмосфера на підприємстві підвищує здатність працівників нестандартно мислити, вирішувати неординарні завдання. Чим більше працівників підприємства долучається до творчого процесу оновлення та постійного покращання продукції та процесів, тим більшу стійкість та адаптивність має підприємство до змін навколишнього середовища. Вважаємо, що творчість важлива на етапі створення інновацій (генерації ідей щодо залучення інновацій), впровадження яких залежить в першу чергу від чіткої реалізації стратегії, що є функцією бізнесу (чіткої комерційний розрахунок);
- інноваційність - формування та реалізація стратегій в системі стратегічного управління підприємством на довготривалу перспективу неможлива без втілення творчих ідей у виробництво та отримання при цьому конкретного комерційного результату – прибутку.

Стратегічний розвиток інноваційного потенціалу можливо здійснити за етапами: 1) визначення стратегічної мети та вибір корпоративної інноваційної стратегії (прийняття інноваційного рішення); 2) оцінка та визначення рівня інноваційного потенціалу; 3) визначення рівня ризику інноваційного рішення; 4) визначення інноваційної мети та вибір конкурентної стратегії; 5) вибір інноваційної стратегії; 6) реалізація інноваційних функціональних стратегій; 7) моніторинг показників досягнення поставлених інноваційної та стратегічної мети.

Керівникам підприємств легкої промисловості важливо усвідомити необхідність застосування системи стратегічного управління, що значно підвищить ефективність управління. Дотримання наведених принципів формування та реалізації стратегій у системі стратегічного набору, а також здійснення етапів стратегічного розвитку інноваційного потенціалу у наведений послідовності дозволить підприємствам легкої промисловості розвивати власний інноваційний потенціал та досягати поставлених інноваційної та стратегічної мети: наситити внутрішній ринок конкурентоспроможною продукцією; вийти на зовнішні ринки; забезпечити сталий розвиток у довгостроковій перспективі.

УДК 65.012.32 : 67/68

Шацька З.Я., к.е.н.,
Київський національний університет
технологій та дизайну

ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СТРАТЕГІЇ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Використання методів стратегічного управління є головною передумовою стабільного функціонування та подальшого розвитку вітчизняних підприємств легкої промисловості в умовах євроінтеграційних процесів.

На початку 90-х років ХХ ст. після розпаду СРСР та становлення України як незалежної суверенної держави перед підприємствами легкої промисловості, які отримали самостійність, постала проблема вибору стратегії подальшого функціонування та розвитку. Кожне підприємство по-своєму намагалося вижити, зберегти виробничі площі та не втратити трудовий колектив, використовуючи для цього різні стратегії.

Одна частина підприємств здавала власні цехи в оренду приватним підприємцям, виживаючи за рахунок отримання орендної плати, використовуючи стратегію утримання на позиціях. В цей період почали активно створюватись малі швейні підприємства, що намагалися як скоріше зайняти ринкові ніші, які були вивільнені внаслідок кризи на великих та середніх підприємствах. Частина малих підприємств працювала в напівлегальних умовах в кустарних цехах, економлячи на сплаті податків. Але внаслідок невеликого розміру, вони мали велику гнучкість виробництва та могли поступово розвиватись. Друга частина підприємств легкої промисловості